SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CI No. 149. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, AUGUST 6, 1994. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, СУБОТА, 6-го СЕРПНЯ 1994. Ч. 149. РІК CI

Київська Міська Рада розпочала працю

Київ (УНІАР). — У вівторок, 2-го серпня, тут почалася перша сесія Київської Міської Ради народних депутатів 12-го скликання.

Депутати плянують розглянути низку організаційних питань, серед яких — обрання заступника голови ради, створення постійних комісій та обрання їх складу. У праці сесії, крім новообраних голів районних рад і голів районних адміністрацій, беруть участь депутати Київської Міської Ради пепореднього скликання, керівники підприємств та організацій міста.

Запрошені також працівники акредитованих в Україні дипломатичних представництв чужоземних держав.

В Україні зареєстровано нову партію

Київ (УНІАР). — У Міністерстві Юстиції зареєстровано Партію Комуністів-більшовиків України. Згідно з визначенням її лідерів, партія стоїть на засадах „клясичного большевизму" і визнає марксизм „по-ленінськи: аж до диктатури пролетаріяту". Саме в цьому ПК(б)У вбачає своє розрахування з Соціялістичною Партією України та Комуністичною Партією України. „Вони стоять на засадах ринку, визнають приватизацію", сказав секретар Центрального комітету ПК(б)У Тамара Болієва. „Приватизація — це приватна власність — джерело експлуатації".

ПК(б)У відокремилася від Всесоюзної Комуністичної партії большевиків, вважаючи, що партія повинна бути республіканською. Всі члени ПК(б)У входили свого часу до організації „Єдинство" (лідер Ніна Андреєва) та „Всесоюзного двіжєнія Комуністіческіє ініціативи", на базі котрих пізніше була створена Російська комуністична робітнича партія (лідер Ампілов). Члени ПК(б)У вважають, що в Україні ситуація більш сприятлива для злиття цих організацій і, лишаючись у ВКПБ, члени партії протиставляли себе РКРП.

У партії нема керівної особи. Керівні органи КП(б)У — секретаріят та ЦК з п'яти різноправних секретарів. Вони знаходяться у Києві, Дніпропетровському, Донецькому, Чернігові та Павлограді.

Настоюють на реформах

Київ (УНІАР). - Тут на зустрічі з пре'єр-міністром України Віталієм Масолом директор другого европейського управління Міжнародного валютного фонду Джан Волдінсмі сказав, що МВФ надасть допомогу Україні під умовою, якщо вона дійсно готова здійснювати реформи.

Крім того, в українському представництві Світового банку відбулася пресова конференція з підсумками наради в справі допомоги Україні, що відбулася у Парижі 13-го липня. Учасники пресконференції зазначили, що 4 біл. дол. надаватимуться Україні протягом двох років, якщо буде діяти програма макроекономічної стабілізації, приватизації та лібералізації. Ці процеси, спрямовані на ринкове реформування економіки України, нададуть державі нові можливості у використанні економічного потенціялу світової громадськости та інтеграції України у міжнародний розподіл праці спідкреслили учасники пресової конференції.

Голова представництва Світового банку Даніель Кауфман і голова Верховної Ради України Олександер Мороз обговорювали умови здійснення економічних програм співпраці та використання міжнародних фондів для сприяння економічним реформам в Україні.

У Львові та Одесі відкриють російські консуляти

Одеса(УНІАР). — Тут впродовж двох днів перебував амбасадор Російської Федерації в Україні Леонід Смоляков. Переговори російського дипломата з головою адміністрації Одеси Едуардом Гурвіцем та головою Обласної Ради Русланом Боделаном торкнулися участи російської сторони у розвитку та використанні розвагової одеської зони та питань перевозу російських баґажів через українсько-болгарську поромну переправу Ільїчівське-Варна. Сторони дійшли до принципового домовлення про відкриття в Одесі генерального консуляту Російської Федерації. Діяльність цього консульства Росії буде охоплювати всі області півдня України ,включно з Республікою Крим.

Звідсіль амбасадор Л. Смоляков поїхав до Львова, де плянує вирішити питання про відкриття там генерального консульства Росії, яке охоплюватиме західні частини України.

Мейплвуд відзначить річницю незалежности України

Мейплвуд, Н.Дж. — У вівторок, 2-го серпня, посадник Еллен Давенпорт тут на публічному засіданні повного Міського комітету проголосила день 24-го серпня Днем Незалежности України.

Офіційний документ-грамоту посадник Давенпорт вручила представникові української громади і головному радному УНС Андрієві Кейбіді.

На урочисті святкування річниці незалежности України, які відбудуться в будинку Міського комітету у середу, 24-го серпня, о год. 9:30 ранку з участю посадника міста, українських священиків, української громади Мейплвуду і околиці, запрошується тих українських приятелів, які своєю присутністю схочуть звеличали річницю незалежности України.

У той день перед будинком Міського комітету на машті поруч американського прапору гордо пишатиметься синьо-жовтий прапор незалежної України.

За додатковими інформаціями слід звертатися до головного радного УНСоюзу Андрія Кейбіди на число телефону (201) 762-2827.

А. ҐОР НАГОЛОШУВАВ ПОТРЕБУ РЕФОРМ В УКРАЇНІ

Київ (УНІАР). — Як уже інформовано, у вівторок, 2-го серпня, з одноденними офіційними відвідинами до Києва прибув віцепрезидент ЗСА Алберт Ґор.

На Бориспільському летовищі його зустріли керівник адміністрації Президента Дмитро Табачник, прем'єр-міністер України Віталій Масол, міністер закордонних справ України Анатолій Зленко та амбасадор ЗСА в Україні Вілліям Міллер.

Передаючи привітання Леонідові Кучмі з нагоди його обрання на Президента України, А. Ґор підкреслив, що ЗСА зацікавлені у дальшій розбудові двосторонніх відносин з Україною.

Відвідини мають, за словами віцепрезидента ЗСА, „підтвердити обіцянки Заходу про готовість надати Україні допомогу для впровадження економічних реформ". Крім того він сказав, що під час відвідин до Києва він хоче ознайомитися як впроваджується в життя „історична тристороння угода, яка є основним елементом наших двосторонніх відносин і наріжним каменем реґіональної стабільности".

Віцепрезидент А. Ґор зустрівся з Л. Кучмою. У розмові Президент України зосередив увагу на необхідності активізувати українсько-американське співробітництво у галузі розвитку мирного космосу, де Україна має значний потенціял і досвід. Обговорювалися питання про прискорення оголошеної ЗСА та „великою сімкою" допомоги Україні. Також у ході розмов підкреслювалося, що розвиток взаємовигідного співробітництва між Україною та ЗСА відповідає інтересам обох держав і становить один з найважливіших напрямків їхньої зовнішньої політики. Під час зустрічі обговорили також існуючий стан і перспективи українсько-американських відносин та питання створення механізму для співробітництва, а також усунення штучних перешкод на цьому шляху.

А. Ґор також зустрівся з головою Верховної Ради України Олександром Морозом. У зустрічі також взяли участь перший та другий заступники голови ВР Олександер Ткаченко та Олег Дьомін і міністер закордонних справ України А. Зленко. І тут обговорювалися питання двосторонніх відносин. „На думку Уряду ЗСА, українсько-американські стосунки мають пріоритетне місце, — сказав А. Ґор, — незалежна, стабільна, добробутня Україна — один з ключів до майбутнього Европи". Він також підкреслив, що ЗСА зобов'язалися зробити все можливе для того, щоб допомогти Україні інтеґруватися у світову економіку. О. Мороз поінформував присутніх про розроблену ВР України програму макроекономічної стабілізації України.

На закінчення відвідин А. Ґор провів конференцію для представників українських і закордонних засобів масової інформації. Підсумовуючи свої одноденні відвідини України, він, між іншим, зазначив: „Моя поїздка до Києва не була запланована, але я хотів використати нагоду особисто привітати нового Президента України і ще раз підтвердити наше щире зацікавлення у широкомаштабних стосунках між Україною та ЗСА. Як я сказав Президентові Кучмі, ЗСА віддані ідеї, що вільна, добробутня Україна є у національних інтересах Америки і світу".

Він сказав, що українсько-американські відносини значною мірою визначаються розв'язанням проблем безпеки обох держав. Про це йшлося і під час розмов віцепрезидента ЗСА з Президентом Кучмою, коли останній „недвозначно заявив, що Україна таки виконає свої міжнародні зобов'язання у цій галузі". „Ми маємо надію, що Україна найближчим часом приєднається до договору про нерозповсюдження ядерної зброї".

Відповідаючи на запитання про перспективи надання економічної допомоги Україні, А. Ґор сказав: „Нас запевняють, що надані фонди будуть використані для України. Але ці фонди будуть надані Україні тільки під умовою впровадження у державі економічних реформ".

Журналістів також повідомили, що Президент України Л. Кучма прийняв запрошення Президента ЗСА Билла Клінтона і 29-го листопада відвідає офіційно ЗСА.



Президент Л. Кучма вітає віцепрезидента А. Ґора в Києві.

Вибори ще не закінчилися

Львів (УНІАР). — У другому турі виборів до Верховної Ради України з 265 Франківської виборчої округи вийшли кореспондент газети „За Вільну Україну" Марія Базелюк та один з лідерів студентського руху початку 1990-их років киянин Володимир Чемерис.

М. Базелюк підтримувало Демократичне Об'єднання „Україна", а В. Чемериса Місцевий відділ Української Республіканської Партії.

Стремлять до визначення компетенцій

Київ (УНІАР). — Нагальні проблеми економіки та питання взаємодії центру і реґіонів, відновлення структури виконавчої влади були темою наради Президента Леоніда Кучми з головами обласних рад, міських рад Києва і Севастополя та районних центрів. У нараді взяли участь прем'єр-міністер України Віталій Масол, перший заступник голови Верховної Ради Олександер Ткаченко та члени Кабінету Міністрів.

У своїй промові Президент Л. Кучма сказав, що для організації розумної системи управління слід чітко визначитися у взаєминах парляменту і Президента, щоб виключити штучну конкуренцію різних гілок влади, створити відповідну структуру виконавчої вертикалі на чолі з Президентом та забезпечити реґіоналізацію економічної і гуманітарної політики.

Продовжуються дискусії про приватизацію

Київ (УНІАР). — У розмові з кореспондентом УНІАР, заступник голови постійної Комісії з питань економічної реформи та управління народним господарством, одна з групи „Єдність", Олександра Кужель, висловила свою думку про постанову Верховної Ради про приватизацію, підкресливши, що приватизація фактично зупинена, проте діють інші форми роздержавлиння, які ніхто не зупиняв. Це зокрема, санація, банкрутство, заставні договори та інше. „В цілому у постанові є позитивні моменти, — сказала О. Кужель, — це стосується деклярування доходів покупців при оформленні договорів купівлі-продажу у процесі приватизації та створення до 1-го вересня системи інформаційного забезпечення населення щодо права участи населення у приватизації об'єктів".

Постійна Комісія з питань економічної політики та управління народним господарством тепер працює над рядом законів, зокрема випрацьовується закон про бухгальтерський облік, у якому буде передбачено спрощення форми обліку і наближення його до европейських стандартів, готуються зміни до закону про статистику, будуть випрацьовані закони про санацію і банкрутство, законодавчі акти, що стосуються оподаткування прибутку підприємств і організацій та податку на нерухоме майно громадян. Ці закони будуть розглядатися Верховною Радою на осінній сесії для того, щоб ввести їх в дію від 1-го січня 1995 року.

Голова Верховної Ради України відвідав Львів

Львів (УНІАР). — Сюди з офіційними відвідинами прибув голова Верховної Ради України Олександер Мороз. Ні під час виборчої кампанії, ні за часів свого головування він ще не був у старовинному місті князя Льва. Мета його приїзду — встановлення зв'язків з місцевою адміністрацією.

О. Мороз відвідав спільну українсько-шведську швальну фірму „Весна", мав зустріч на автобусному заводі з деректорами заводів области. Він також зустрівся з керівниками агропромислового комплексу, головами рад районів і міст области, представниками творчої інтеліґенції, головами національних товариств і керівниками політичних партій.

У С. Бавнд Бруку відзначать 3-тю річницю незалежности

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. — Комітет Допомоги Україні Центрального Ню Джерзі влаштовує тут святкове відзначення 3-ої річниці відновлення незалежности України, яке відбудеться у п'ятницю, 26-го серпня, в Центрі Української Культури. Початок о год. 7:30 вечора.

Доповідь на тему „Україна від путчу до незалежности" виголосить професор Ратґерського і Київського університетів Тарас Гунчак. На імпрезі буде присутній генеральний консул України в Ню Йорку Віктор Крижанівський. У мистецькій частині виступлять Наталка Гончаренко, сопрано, Марія Бродзів-Попіль, меццо-сопрано, Роман Левицький, бандурист, партію фортепіяно виконають Михайло Лев і Марія Ґеча-Ґерус.

В АМЕРИЦІ

ПАСАЖИРСЬКИЙ ПОЇЗД компанії „Амтрак", який прямував з Ню Йорку і Бостону до Чикаґо, потерпів аварію біля Баффало, Н. Й. 9 вагонів скотилися вниз після того, як поїзд зійшов з рейок. В ньому подорожувало 320 пасажирів і 20 осіб обслуговуючого персоналу. Щонайменше 92-оє з них зазнали важких пошкоджень, але не загинув ніхто. Подія трапилася над ранком у четвер, 4-го липня.

У СЕРЕДУ, 3-ГО серпня, пожарні служби, що приїхали рятувати від вогню чотириповерховий цегляний будинок в дільниці Сочо в Ню Йорку, випадково виявили невеликий сад, де росла маріхуана. У трьох захованих кімнатах вирощувалося 400 кущів вищезгаданої рослини; поруч було знайдено мінеральні добрива і машинерію для догляду за садом.

НА ПАНЕЛІ КОМІСІЇ федеральних дорадників у Вашінґтоні 3-го серпня вирішено впровадити комп'ютерну реєстрацію імен і чисел соціяльного забезпечення всіх чужинців, які мають дозвіл працювати в ЗСА. Ціль такої реєстрації — надання працедавцям можливости перевіряти еміґраційний статус усіх, хто подає свою кандидатуру на одержання праці.

Б. Клінтон пропаґує загальне забезпечення

Вашінгтон. — У середу, 3-го серпня, президент Билл Клінтон поставив справу загального забезпечення для всіх громадян ЗСА темою своєї чергової пресової конференції, що відбулася в Білому Домі. Тому, що Президент дає пресові конференції доволі рідко, і ця була щойно третя від його вибору, присутні журналісти ставили йому ряд питань так на тему зовнішньої політики, як і проблем внутрішніх. Однак найбільше уваги посвятив Президент таки справі загального забезпечення, що стоїть вже від довшого часу в осередку, його уваги та енергії. Він зазначив вже на вступі, що ця справа „історичної ваги" може бути тепер позитивно вирішена Конгресом, але на його думку в тому рішенні найбільше перешкоджають члени Республіканської партії.

Однак,Б. Клінтон мусів також виправдувати свої деякі нефортунні завваження щодо ширини пропонованого закону про загальне забезпечення, які він недавно зробив в одній із своїх постійних промов на цю тему, зокрема підтримуючи пропозицію речника Сенату Джорджа Мічелла, що до 2000 року мали б мати забезпечення 95 відс. населення.

Президент підкреслив також користі із пропонованого ним закону про забезпечення, через зміцнення профілактичного лікування, а старався применшити силу опозиції зі сторони американських підприємств.

Із цілого пребігу цієї пресової конференції можна було відчути важливість справи для популярности Уряду і самого Президента. Тому він старався якнайбільше говорити саме на цю тему, легковажно відповідаючи на інші йому поставлені питання, як ось, наприклад, спад його популярности чи захитання економіки.

Щоб підкреслити вагу законопроєкту про забезпечення, Б. Клінтон запросив на день конференції „каравану" автобусів з Бостону, з прихильниками його проєкту.

У СВІТІ

У СЕРЕДУ, 3-ГО серпня, мусулманські війська заатакували укріплення сербів у районі міста Брчко на півночі Боснії. Вузький Посавінський коридор, що проходить через Брчко, має для сербів винятковє стратегічне значення, бо це єдиний сухопутний прохід, котрий з'єднує сербські території у східній і західній Боснії. В деяких місцях ширина цього коридору не перевищує 5 кілометрів. Саме сюди мусулмани стягнули значну кількість бойової техніки. Не менш напружена ситуація існує під містом Добой і довкола гірського масиву Озрен. Згідно з остаточним міжнародним пляном поділу Боснії, місто Брчко і масив Озрен повинні належати мусулманам. Тим часом серби не виявляють бажання поступитися і готові до продовження війни.

ПРЕЗИДЕНТ СЕРБІЇ Слободан Мілошевіч вже вдруге звернувся до боснійських сербів зі закликом прийняти умови запропонованого їм міжнародною спільнотою мирного пляну. В інакшому разі С. Мілошевіч погрожує припинити доставу у сербські райони Боснії зброї, палива, харчів і медикаментів. Лідер боснійських сербів Радован Караджіч обіцяє провести повторний референдум щодо можливого замирення з мусулманами і хорватами. Спостерігачі є певні, що висліди будуть такими самими, як і в травневому референдумі 1993 року, коли боснійські серби відкинули запропоновані їм умови миру і проголосили вірність „Великій Сербії", ідея створення якої належить саме С. Мілошевичеві. „Велика Сербія" повинна включати в себе усі райони проживання сербів у Хорватії і Боснії.

РОСІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ Боріс Єльцин підписав указ, згідно з яким пенсії для росіян будуть збільшені на 15 відсотків. Цей крок, спрямований на полегшення життя старих людей та інвалідів, що стали першими жертвами так званої „прихватизації", суперечить недавньому рішенню російського парляменту, який постановив збільшити від 1-го серпня розмір пенсій у півтора рази. Спостерігачі кажуть, що визначений президентом мінімум пенсій, який дорівнює 21,850 рублям (приблизно 11 дол.) ніяк не вплине на рівень життя найбідніших пролпарків російського населення, оскільки спеціялісти передбачають, що за 1994 рік інфляція становитеме щонайменше 100 відсотків. Попереднє рішення парляменту виявилося не забезпеченим фінансовими ресурсами і саме з цього приводу існували незгоди між парляментом і урядом. Тепер ці незгоди президент Б. Єльцин припинив своїм указом.

У КРИМУ ЦИМИ днями невідомі злочинці застрілили нового голову Ліберально-християнської партії Михайла Кварчеляву. Попереднього голову цієї партії, Євгена Поданєва, вбито півтора місяця тому. Служба безпеки Криму повідомила, що це вже 20 жертва у списку замовних вбивств, здійснених у липні. Правоохоронні органи висловлюють припущення, що цей липневий „рекорд" буде перевищений у серпні, бо саме тепер у Крим з'їхалися „хрещені батьки" російської мафії.

ВЖЕ ПОНАД 10 ОСІБ стали жертвами холери в Даґестані. У 44 населених пунктах цієї автономної республіки Російської Федерації виявлено 104 особи, заражених холерою. В останні дні місцеві лікарі забирають до шпиталів усіх, хто звертається до них зі симптомами шлункових захворювань. У висліді шпиталі переповнені, хворих розміщують у шкільних будинках, у шатрах. Москва прислала в Магачкалу, столицю Даґестану, 15 тонн дезинфекуючих засобів.

У РОСІЙСЬКОМУ МІСТІ Тамбов, поблизу якого, на лісовій станції Рада, знайдено сліди енкаведистських таборів, де в 1943—45 роках утримувалися військовополонені 29 національностей, котрі перед тим воювали на боці Німеччини, проходить міжнародний семінар. Його мета — випрацювати порядок догляду за військовими похованнями. Ще перед семінарем пошукові групи з Німеччини та Австрії уточнювали списки полонених, що загинули в таборах під Тамбовом.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінгтоні
(202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $55.00, на півроку $32.00, на 3 місяці $17.00
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Приватизація в Україні

З України приходять неясні і дуже загальникові вісті про становище тамошніх теперішніх керівних органів влади до проблеми економіки. Голова Верховної Ради Олександер Мороз, соціяліст, закинув попередній Верховній Раді, що вона впродовж свого чотирилітнього існування не цікавилася економікою країни. Теперішня, заявив він, буде поводитися інакше. Обласні ради (в Україні все ще існує анахронічна система рад) мають надіслати свої пропозиції, що саме повинно підлягти приватизації, і тоді Уряд і Верховна Рада розглянуть їх. Відомо, що Леонід Кучма, ще як голова Уряду, у принципі признавав приватизацію, але у практиці визнавав її тільки у відношенні до малих підприємств (крамниць чи кіосків), хоча виключав з приватизації фабрики і великі майстерні. О. Мороз ніби прихильніший до приватизації, дарма що вона є анатемою для комуністів, бо основою марксизму є державна контроля над усіма родами продукції і її розподілу. Проблеми економіки в Україні, як і в кожній колишній комуністичній країні, не можна розмежувати від приватизації, бо вона є найпершим ступнем, найпершою і найголовнішою передумовою реформи до вільного ринку. Коли Україна не хоче відмежуватися від західнього світу якимсь китайським муром, вона мусить переводити реформи з очима на вільний ринок..

До Києва приїхав був директор Міжнародного валютного фонду і довго розмовляв з Президентом Л. Кучмою. Він буцім-то пригадав рішення ,,великої сімки" признати Україні 4 біл. дол. економічної допомоги — з передумовою розпочати реформу економіки введенням приватизації засобів продукції. Якщо цього не буде, Україна не отримає ні сотика.

Відомо, з якими труднощами ішла в Росії реформа економіки, ведена ,,пар форс" економістом Ґайдаром. Спричинене тією реформою велике безробіття, загальне зубожіння і невдоволення широких кіл суспільства, було причиною виграння в останніх виборах в Росії скрайніх реакційних партій з появою на політичному овиді такого авантюриста, як Владімір Жириновський. Признав це публічно президент Росії Боріс Єльцин і заповів сповільнення темпів економічної реформи. У Польщі настав кращий, як в Україні, загальний лад, приватизацію вели там філії великих німецьких банків, але кожний крам дорожчий, як в Америці і люди мусять раз-у-раз перераховувати вартість доляра на стільки то мільйонів польських злотих. На Мадярщині, в Румунії і Болгарії куди гірша справа, хоч у Будапешті зразковий лад. Одна тільки Чехія, найбільш на захід положена колишня комуністична держава, перейшла гладко і без потрясення всі реформи і там тепер вільна торгівля та зразковий лад.

Леонід Кучма, колишній директор великої фабрики ракет, знайомий вже з проблематикою України, як її колишній голова Уряду, і більший практик, як був ним Леонід Кравчук. Він заперечує своє проросійське становище і доброю для нас була вістка, що Міхаїл Ґорбачов ,,розчарувався" у Кучмі. Але чули ми, що Кучма хоче тіснішої економічної співпраці з 11-ма членськими країнами Співдружности Незалежних Держав (СНД). Правдою є, що нормальна торгівля зі Заходом неможлива, поки не буде визнаної Міжнародним валютним фондом рідної валюти. Шлях з комуністичної диктатури до вільного і нічим негальмованого державного життя з політичним, економічним і культурним розвитком довгий і трудний, тим більше, що треба ще на власних помилках вчитися політичної мудрости і розуміння державницької рації.

ПРЕЗИДЕНТ БОЛГАРІЇ Желю Желев спеціяльним указом амнестував колишнього голову Ради міністрів країни Ґеорґія Атанасова, засудженого до 10 років тюрми за ,,службові зловживання". Г. Атанасов відсидів 10 місяців і за цей час поважно захворів на серце. Група депутатів болгарського парляменту офіційно попросила президента змилосердитися над хворим в'язнем.

Микола Руденко

ПІСЛЯ ВИБОРІВ НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА

II

Хто хотів би простежити моє особисте ставлення до цих двох справді історичних постатей, той мав би право звинуватити мене в непослідовності. Деякий час я віддавав перевагу Л. Кучмі — його твердості й адміністративному талантові. Та коли Леонід Кучма почав надто підкреслювати свою пошану до московських вартостей (тут він часом заходив аж надто далеко), я приєднався до українських патріотів, котрі його беззастережно засуджували. Тепер, коли Л. Кучма переміг у президентських виборах, раптом з'ясувалося: в головних політичних настановах він іде тим самим шляхом, яким ішов Л. Кравчук, а його вчорашні гасла здебільшого були розраховані на лівобережний електорат, бо саме на нього він розраховував у президентських виборах. Щоправда, є деякі гасла, котрі Л. Кучма покищо не зважується замінити (скажімо, теза в інавґураційній промові стосовно ,,официального языка"), але гадаю, що протест Спілки письменників України, який набрав широкого розголосу, зробить свою справу. Проте ми ще повернемося до цієї важливої теми трохи пізніше.

Тут мені б хотілося детальніше висловити своє ставлення до Л. Кравчука. Він, безумовно, увійде в історію не лише як перший Президент України, а передовсім як головна дійова особа в розвалі Совєтського Союзу. Коли Кравчук вивів Україну із скалду СССР, М. Ґорбачов безпорадно розвів руками: ,,Без України Совєтський Союз існувати не може". Вслід за Україною Б. Єльцин оголосив незалежною державою Російську Федерацію, а С. Шушкевич — Білорусь. Далі вже діяв закон доміно, але все розпочиналося з України.

Є багато вельми привабливих рис у Л. Кравчука як людини й державного діяча. Справжня інтелігентність, вроджений демократизм характеру, високий розум, широка освіта. Та, мабуть, найголовніша риса його як державного діяча — глибоко усвідомлений український патріотизм. Той патріотизм, який сприймається з молоком матері — він передається із роду в рід, поселяється в генах.

Пригадую, як дивно поводився Л. Кравчук, коли народився Рух. Йому належало всіма силами боротися з лідерами Руху, бо він тоді був секретарем ЦК КПУ. І Кравчук таки ж боровся, але як? В часописі ,,Україна" збереглася його дискусія з І. Драчем — дискусія на рівних. Там були навіть надруковані їхні фотографії—однакового розміру, в однакови позах—в позах активного протистояння. Але вже те, що секретар ЦК дозволяє собі зійти з партійних ,,небес" і вступити в полеміку з поетом — Боже, як це все схоже на все, що ми знаємо про секретарів ЦК! А далі й зовсім неймовірне: виступ на з'їзді Руху, в котрому стільки співчуття до української патріотичної ідеї, що незрозуміло, як вдавалося Леонідові Кравчукові лишатися на посаді секретаря ЦК, та ще за часів В. Щербицького.

Пізніше його назовуть і ,,хитрим лисом", і людиною, що без парасолі вислизне сухою з-під зливи, бо вміє маневрувати поміж дощовими краплинами. Та все це вміння Л. Кравчук поставить на службу Україні, аби вберегти її від небезпек у перші (отже вирішальні!) роки самостійної державности. І не тільки вберегти, але й вивести на світову арену — вивести так, щоб світ повірив: без самостійної України не мож на уявити вільної, стабільної Европи.

Можна ще багато доброго сказати на адресу Л. Кравчука як першого Президента України. Коли ми так його називаємо (перший Президент), то ніби вчиняємо гріх супроти історії: адже першим Президентом був М. Грушевський. Але ж на біду нашого народу тоді не відбулась самостійна українська держава — вона була потоплена в народній крові. Отож немає змоги продовжувати відлік від УНР — Українська Народна Республіка лишилася величним епізодом нашої історії, та все ж таки епізодом, без продовження.

Сучасна самостійна Україна народилася через багато десятиліть з інших історичних умов. Вона, звісно, є носієм тієї ж самої ідеї, але не є прямим продовженням УНР. Гадаю, тут немає підстав для політики. Отож ми нітскільки не применшуємо історичної ролі М. Грушевського, коли називаємо Л. Кравчука першим Президентом України. Першим у безперервній послідовності приходу й відходу найвищих урядових осіб, довкола яких квітуватиме неосяжне поле української історії. Слава Богу, на цей раз воно не було полите кров'ю. Зміна Президентів відбулася не лише безкровно, а й започаткувала традицію врочистого дійства, в котрому історично запрограмована не якась інша, а тільки мирна, безкровна передача влади від одного Президента до другого.

Невесело виглядав Л. Кравчук під час цього державного дійства (програв вибори), його було навіть жалко. Та все ж і цього разу хотілося подякувати Л. Кравчукові за те, що в нього вистачило духовних сил, аби завершити останню державну церемонію. Він це робив заради того, щоб наперед затаврувати всякий інший спосіб приходу до найвищої влади — хай лишається тільки демократичний, тільки леґітимний.

Та все ж мусимо сказати й дещо неприємне для Кравчука. Так, наприклад, Л. Лук'яненко пустив гуляти по Україні таку сентенцію: ,,Кравчук — геніяльний ідеолог, але за його президентства в Україні все розґвинтилося до останнього ґвинтика". На жаль, це справді так. Йому вельми часто бракувало рішучости, твердости, державної волі. Я про це писав для ,,Свободи" не раз і не двічі. Так, скажімо, у червневій статті я підкреслював, що своєю безпринциповою позицією щодо Криму Л. Кравчук ,,сам собі поставив мат". І далі в тій же статті: ,,Добра, розумна людина, а така безхребетна". Тут же висловлювався сумнів щодо перемоги Л. Кравчука у надзвичайних виборах. Та все ж в наступній статті (липень) віра в перемогу Л. Кравчука переважила. Зрозуміло, цього разу я помилився.

Я про це нагадую для того, аби точніше зрозуміти причини, які привели Л. Кучму до перемоги. Більшість політологів робить висновок, буцімто сьогодні вельми зменшилося бажаючих жити в самостійній Україні — люди прагнуть повернутися до злиття з Росією. Кучма давав прозорі натяки на таку можливість — і через те, мовляв, він переміг.

Думаю, що такі висновки є хибними чи навіть підступними. Кучма справді натякав на таку можливість, хоч ніде прямо не висловився стосовно цього. Але такі натяки привабили передовсім кримчан та деяких росіян з українського сходу. Можна з певністю сказати, що згадані гасла Кучми значно менше привели до нього виборців, ніж віра в Кучму-прагматика, Кучму-реформатора, в твердість його характеру й державної волі. Бо не тільки мені було властиве критичне ставлення до адміністративного хисту Л. Кравчука — хисту, без якого не можна уявити Президента: адже ж він передовсім є главою державної адміністрації. Отож не тільки антипатріоти проголосували за Кучму — за нього голосували й українські патріоти, котрі прагнуть поставити Україну на тверді ноги. Вони здогадувалися, що після перемоги у виборах Кучма відкине про московські гасла, бо якому Президентові до смаку бути васалом, коли в нього існує реальна можливість стати повновладним господарем у незалежній країні?

Леонід Кучма так і зробив: найпершою його заявою були слова про те, що він є Президентом усієї України, а не якоїсь її частини. Далі він доволі енерґійно й недвозначно відхрестився від тих, хто розраховував на союз трьох слов'янських республік під проводом Росії. Так, дружба з Росією є стратегічним пріоритетом, але не за рахунок наших зв'язків зі західніми партнерами. Тут, по суті, його позиція майже не різниться від позиції Л. Кравчука, який казав: ,,З Росією, але ж не під Росією". Особливо тяжкого удару зазнали від нього кримські сепаратисти. Треба було бачити обличчя Кучми й кулак, твердо опущений на стіл, коли він на виборчій дільниці засудив прагнення кримчан до подвійного громадянства: ,,Україна в нас лише одна".

Не по дорозі Л. Кучмі й з комуністами. Поперше, комуністи борються проти самої установи президентства в Україні, про що ми вже казали. Кучма ж не лише виступає за міцну президентську владу, а й почав її впроваджувати на практиці з перших своїх кроків. Подруге, Кучма найпершим своїм завданням бачить прискорення економічних реформ, а комуністи діють навпаки: уже досягли в парляменті зупинення приватизації та роздержавлення підприємств буцімто на деякий час — аби виправити помилки та усунути злочини. Але ж відомо: ніщо не буває таким довготривалим, як тимчасове. Цим своїм рішенням парлямент протиставив себе новому Президентові. Боротьба між ними неминуча — боротьба не на життя, а на смерть. Саме тут Кучма й мусить показати, що володіє характером і державною волею.

І все ж Л. Кучма не міг повністю відхреститися від своїх передвиборчих гасел — щось він мав пообіцяти росіянам, котрі не приховують свого зневажливого ставлення до української мови. Отож у своїй інавґураційній промові новий Президент оголосив, що готує указ, у якому російська мова на території України буде оголошена офіційною. При цьому українська лишається державною. Знов на перший плян виступають підтексти й нюанси, котрі так добре уміють читати вчорашні колоніяльні чиновники. Ось приклад. Перед проголошенням президентського указу про боротьбу з організованою злочинністю, аби надати йому авторитетного звучання, спецзагін МВС штурмом узяв опорний пункт ракетерів у Донецькому, що нагадував справжню фортецю.

Операцію здійснено зраз-

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про різне розуміння культури

Цими днями в ,,Ню Йорк Таймсі" була на одній із дальших сторінок зовсім не впадаюча в око світлина, яка, однак, мене дуже зацікавила і я радше мала багато до думання та постійних питань ,,чому", що так часто переслідують цю рубрику. На світлині було декілька осіб різного віку — від зовсім молодих до середніх — з книжками в руках. Під світлиною був промовистий пояснювальний текст, з якого можна було довідатися, що ця група осіб взяла участь у ,,маратонському" читанні клясичної лектури ,,Мобі Дік" автора Германа Мелвілла, щоб в цей гарний спосіб відзначити 175-річчя від дня народження письменника. ,,Маратонське читання" розпочалося в неділю на дерев'яному кораблі в затоці Мистік, у стейті Коннектикат і закінчилося у вівторок. Ось і все про цю подію, але яка вона знаменна і яке гарне та інакше відзначення однієї літературної річниці.

Як часто доводиться тепер слухати гостру критику американського культурного життя від гостей зі Східньої Европи, а вже зокрема від наших земляків. Багато з того, що вони бачать свіжими і критичними очима, відповідає правді і навіть коли хочемо боронити тих, що дали нам притулок і можливість жити та діяти вільно, то мусимо признати, що тепер з культурою в ЗСА не дуже то у деяких проявах добре. Але ось такий факт, як цей, що ми його описали, доказує інакше. І тут насувається порівняння із нашими відзначуваннями різних культурних річниць, які мають традиційний свій стандарт академій з неодмінними рефератами чи доповідями, з постійно подібною програмою, в якій так мало нового чи цікавого.

Поруч із академіями існує ще інший улюблений спосіб відзначення відомого письменника чи іншого культурного діяча, вклад якого залишився незатертим навіть довгими роками в нашій культурі. Це звичайно ставлення пам'ятників з урочистим їх відслоненням та евентуальними відвідинами його в якусь рівну річницю. Тоді воно обов'язково получене з національним здвигом, патетичними промовами і участю духовенства. Все разом призначене радше на показ, але не для глибшого зрозуміння творчости даної людини, яку нам ніяк не можна забути.

Але чи справді не можна забути? Скільки у нас в недавньому минулому відійшло у кращий світ визначних культурних одиниць, які залишили велику спадщину, хоча б письменницьку. На їхніх похоронах усі обіцювали ,,ніколи не забути", ,,вічно пам'ятати", а тут проминув рік-два і ніхто їх не згадує, а якщо й не забули, то ця згадка відбувається у дуже скромний та стандартний спосіб — ,,академія" з рефератом, мистецькими точками і коротким відчитанням уривка із творчости.

Хто чув або пережив у нашій спільноті сьогодні якесь ,,маратонське читання", ба навіть вже не маратонське, але звичайне, окреме читання творів когось із наших корифеїв та ще зі співучастю молодшого покоління, а не лише сиволосих громадян, що пам'ятають ще померлого автора? Як багато пересічних громадян цікавляться сьогодні пізнанням і зглибленням культурних надбань нашого народу? І як багато серед них представників молошого покоління? Мимоволі дивлячись на світлину із Мистік перебираємо в думці наших авторів — не з-перед 175 років, а тих, що творили недавно і можуть бути для молодших цікавіші як клясики, яких вони вивчали в школі, та питаємо себе, чи читав хтось вголос один цілий вечір писання Антонича, Маланюка, Стуса, Теліги, Ольжича, або Тарнавського, Понеділка, Нижанківського, Гординського чи ЕКА?

Чи чув хтось у нас про ,,маратонське читання" якогось твору, як ось це прийнято у ,,некультурних" американців?

О-КА

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ НЕ БУДЕ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

Ірина Дибко-Филипчак

ЗБІРКА ПОЕЗІЙ Л. СКИРДИ

Ранньою порою осени 1991 року приїжджали письменники на Конґрес — були вони делеґатами Інтернаціональних центрів ПЕН. У Гілтон готелі загуло, як у вулику, адже цим разом прибуло понад 500 делеґатів. Ось бачу надходить високий ростом, кремезний президент ПЕН Центру України Микола Вінграновський. Зрозуміло, що радію, бо тепер, серед написів назв держав нашої плянети буде на столі перед делеґатом: ,,Юкрейн — Україна".

Та ця моя приємність збагатилася ще однією: саме того дня я пізнала поетесу Людмилу Скирду. Вона прийшла на залю делеґатів з донькою Олею привітати Миколу Вінграновського, довголітнього друга свого й чоловіка — амбасадора України у Відні Юрія Костенка. При зустрічі з Людмилою Скирдою ожила зразу розмова між нами, наче б ми знали одна одну багато років. А вже при другій зустрічі поетеса принесла мені свою збірку поезій ,,Музика для двох". Збірка віршів видана у 1986 році в Києві. В книжечці 130 віршів, вони переважно дво- або тристрічкові. Саме ця короткість їх, у нерозводненій словесності своєю стислістю думки, стає легкосприймаючою, а тим самим безпосередньо зрозумілою. І зовнішність книжечки звертає на себе увагу, бо на обкладинці гарне обличчя поетеси Людмили Скирди. У кожну вільну хвилину я була на ,,розмові" з віршами збірки. Зміст віршів наче й напрошувавсь до розмови, бо він всеціло оправдував себе із заголовком збірки: ,,Музика для двох"... А ось:

Хай буде пристрасть — істинного клич.
Урочої стріли свята напруга,
Бо розрива земну округлість лука
І музику несе в космічну ніч.

Далі поетка закликає у своїх віршах до таких діл, що входять у спільний знаменник слів мислителя Сковороди ,,Пізнай себе". Вірш поетки наче відлуння:

В житті короткому, як сон
Зроби найголовніше:
Знайди себе, свій ритм, свій тон,
Свою мету найвищу.

І значення любови у житті поетесі не байдуже, силу її наголошує:

Заплатимо за всі образи всує
Любов'ю. Лиш вона нас порятує.

Далі у тому ж дусі і в питанні уваги до рідного краю у вірші ,,Життя — вівтар":

Любове наша, де ти, озовись?
Врятуй-бо ж нас від привороту смерті.
Лиш ти одна даруєш нам безмертя.
Лиш ти єдина — наша міць і вісь.

Нащадку мій! Цю землю, отчий Край
Нікому на поталу не віддай.
Нехай тобі любови стане в серці.

Яке влучне заключення рецензента збірки П. І. Осадчука, що Л. Скирда ,,Прагне афористично відтворити глибинний рух життя, творчу силу природи, почуття любові до людини".

Із віршем ,,Життя — вівтар" я зустрічаюсь вдруге, у присланій мені поетесою новій збірці віршів ,,День душі". У збірці 16 віршів. Зміст кожного вірша зразу ж, на другій сторінці, у перекладі на німецьку мову. Автором перекладів є інж. Вільгельм Тіло. На обкладинці портрет Людмили Скирди у виконанні київського художника Миколи Компанця. Книжечка видана Австрійсько-Українським Товариством у Відні 1994 року. В середині збірки є ще один знімок, з особливо гарним поглядом очей поетеси. І в тій збірці є призадума над змістом життя, над короткотривалістю всіх нас у ньому, але й враз — голос віри, що наші діла, а в них і ми, не проминаючі:

Чуєш, голос іронічний
Нагадав нам: ,,Ви не вічні".
Та одразу голос дужий
Нас втіша: ,,Ви не минущі"!

Є вірші й про події в рідному краю (поетеса з чоловіком живе три роки у Відні), особливо промовляюче говорить про жах Чорнобиля:

Убоєнна земля!
За які це гріхи
Облягла чорна тля
І хати, й могилки?

Чимало віршів є про Відень і події в ньому, в Австрії ще з минулих років, як ось у ,,Вілла Гермес", яку збудував цісар Франц Йосиф для своєї дружини. Є і ,,Медитація біля Штефансдому". Але чи не найвлучніше про нову збірку Людмили Скирди розкаже почесний голова СУФА Борис Ямінський у ,,Незвичайний Вечір Поезії", який відбувся у Відні у зв'язку з появою книжечки. Та покищо слід ще звернути увагу, що це не друга з черги книжечка Людмили Скирди, бо ось читаємо, що поетеса є авторкою вже раніше виданих збірок (від 1965 року): ,,Чекання", ,,Сходи", ,,Крила", ,,Елегії вечірнього саду".

Збірку ,,День душі" можна купити за 6 дол., замовляючи на адресу: Oksana Zabuzhko, 211 Sparks Blvd., Department of Slavic and East European Lancuages, Penn State University, University Park, Pa. 16802.

Після виборів

(Закінчення зі стор. 2)

ково: перед телеглядачами виникло близько двох десятків постатей обличчям до стіни, з руками, піднятими догори. Крови при цьому не було пролито. Начальство МВС мало чим похвалитися — і ось на українському телебаченні виступив заступник міністра внутрішніх справ генерал Недригайло. Я не раз чув його виступи — завжди він промовляв непоганою українською мовою. Але ж на цей раз він перший серед перших заговорив на „официальном языке". Перший, але ж не останній: адміністратори всіх рангів відразу ж відчули, що повернулися часи, котрі в мовному розумінні можна порівняти з часами Щербицького.

Самого указу може й не бути: відразу ж після інавґураційної промови Л. Кучми „Літературна Україна" оприлюднила „Протест Спілки Письменників України", підписаний Ю. Мушкетиком, О. Гончарем, Л. Костенко, І. Драчем, Д. Павличком, автором цих рядків та іншими літераторами. Це суворий і безкомпромісовий документ, котрий застерігає Л. Кучму, що проголошення російської мови на території України офіційною здатне розколоти народ, загострити етнічні протистояння і завдати нашій державі смертельної шкоди. „Протест" одразу ж набув популярности серед різних верств українського народу. Зрозуміла річ, Президентові це відомо. Відомо також те, що „Протест" підтримають усі, хто голосував за Л. Кравчука — а це майже половина українського народу. Ба, навіть більше половини, бо за Кучму голосувало багато українців, котрі вбачають у ньому кращого господаря, ніж Л. Кравчук.

Мабуть, цю статтю доречно завершити оптимістичним пророцтвом В. Чорновола, котре звучить приблизно так: за Кучми в Україні не станеться нічого такого, за що нам би довелося гірко пошкодувати.

Сузі-кю — клюб унікальний



Учасники клюбу Сузі-Кю. Світлина з попередніх років.

Як відомо, наша знаменита Союзівка в кожний літній сезон дарує своїм відвідувачам багато приємних традиційних, а то й несподіваних заходів: виступи місцевих і гастрольних творчих груп, окремих мистців, гуцульські вечори, веселі забави, можливість відвідувати семінар вчителів „Рідної школи" та багато іншого.

А ще кожного серпня третього тижня Союзівка стає місцем зустрічі особливого товариства, яке окрім інтеграції в союзівське життя живе ще своїм особливим, дуже насиченим життям. Так би мовити „держава в державі". Ось уже 11-ий рік тут на сім днів збираються українські професіоналісти, кому за 20, але, як правило, не більше 50, з невеликим гаком. Збираються старі друзі з усіх куточків ЗСА і Канади. Вливаються нові, як нова кров для життєдайности. Долають навіть тисячі миль, щоб встигнути на інтелектуальний бенкет, який готують свої ж приятелі-добровільці. Спішать на відпочинок в колі братів за духом. Їдуть в український куточок. Мова йде про зустрічі учасників клюбу українських професіоналістів Suzie-Q (саме Союзівка і дала йому цю назву).

В 1993 році клюб святкував свій перший значний ювілей — 10 років.

Отже, могла порівнювати. Але перш, ніж розповісти про свої враження, дещо з історії клюбу. Про нього я дуже докладно довідалася від його, так би мовити, неформального лідера Гандзі Савицької-Мисак. До речі, завдяки її непересічним організаційним і пропогандистським здібностям, цей клюб став в тому числі і родинним. Вона втягнула до праці в ньому свого чоловіка Юрія Лиска, брата Юрія Савицького і навіть батьків, сеньйорів Зіновія та Теодосію Савицьких. Шестирічний син Максимко з першого року народження — теж у клюбі.

Отже, клюб виник ніби спонтанно. В 1983 році на Союзівці випадково одночасно зібрались кілька університетських друзів — членів прославленої політично-громадською активністю в 70-ті роки Української Студентської Громади. Друзі мали приємні спогади і спільний цікавий відпочинок. Вирішили повторити зустріч наступного року, запросивши додатково своїх приятелів. Створили організаційний комітет. І з того часу добровільні ентузіасти протягом року готують програму, роблять оголошення реклями в газетах, відсилають її та реєстраційну аплікацію поштою зголошеним учасникам. А Союзівка, згідно попередніх індивідуальних замовлень, резервує житло і харчування на третій тиждень серпня. Щорічно в середньому збирається до 80 осіб.

За 10 років пройшло через Suzie-Q 300 осіб-учасників. Було 800 відвідувань. Дехто тут бував 10 разів, як Мисаки і Юрій Миколаєвич, 8 разів — як Віктор Яворський, Дарія Докій, Лада Сочинська, Орест Бистринський, Георг Ласкевич і т. д.

Три речі вразили при порівнянні аналогічної клюбної роботи у нас, в Україні, і тут. Поперше, у нас мало клюбів, що об'єднують дорослих, окрім популярних в свій час „кому за 30..." По друге, особливо мало таких що збирали б людей, територіяльно-розрізнених. І потретє, це те, що для цього суспільства є само собою зрозумілим: повна ініціятива „знизу", добровільність, повне самоврядування. У нас, в Україні, теж організатори клюбної роботи проявляють необхідний для такої справи ентузіязм і самопосвяту, але займаються цим переважно культосвітні працівники. Отже, є певна доля і службового обов'язку. Тут же діють лише волонтери.

Протягом десяти років перш за все чотири особи з числа оргкомітету з власної ініціятиви і морального задоволення дуже багато часу і сил витрачали для загального добра. Промотор клюбу — Гандзя Савицька-Мисак: на ній — загальне керівництво, рекляма, фотоісторія, преса.

Юрій Мисак — незмінний скарбник і помічник лідера з усіх питань.

Галя Дуда — специяліст з психології і етики людських відносин, щорічно відповідає за інформаційну програму. Юля Нечипорук — це та, без якої клюб, що хата без господині в час прийому гостей. Готує необхідні для вечорів аксесуари, сувеніри, збирає речі для льотерії (як до речі, служить різним українським справам), в Союзівці прибирає клюбну кімнату і виступає як ведуча вечорів, тобто майстер на всі руки.

І недарма у зверненні до учасників цьогорічної зустрічі вже нового комітету (старий резигнував) окремо висловлена подяка — признання цьому знаменитому квартетові.

Але вся суть у тому, що працюють не тільки окремі особи. Скільки в свій час вклали свого ентузіязму Юрій Потикевич, Богдан Тимець, Богдан Домарацький та багато інших. Клюб працює на інтелектуальному та розваговому самообслуговуванні. Бо збираються тут люди різних професійних та особистих зацікавлень. І чи це кожному є чим поділитись. Ось, наприклад, в минулому році в інформаційній програмі запропонували свої виступи: лікар Юрій Савицький — про стан психологічної медицини в Україні; Андрій Мисюк, який є директором Міжнародного інституту в Києві, — про економічну ситуацію в Україні; Галя Дуда та Марія Перейма організували зустріч з тележурналістом з України Наталею Кондратюк та дискусію „Як українці можуть виливати на американський уряд" з участю урядового працівника Роберта Мурфі. Відомий Андрій Братан радував своєю грою на скрипці всю Союзівку.

А скільки позитивних емоцій у вигляді доброго „міху сміху" дістали всі на розваговому вечорі Канади з пивом, сувенірами та гумористичною інсценізацію, в якій ролі двох Міс-Канади виконували Олег Луців та Богдан Горбачук!

Інші організують прогулянки в гори на байдарках по р. Делавер, на кораблі по р. Гадзон, їзду на конях, відбиванкові турніри і теніс, навіть відвідини особливого ресторану при знаменитій школі кухарів.

Отже, Сузі-кю — це клюб ентузіястів. Клюб цікавих людей і цікавих зустрічей. Це клюб інтелектуалів, які цікавляться широким колом культури, не замикаючись в рамках своєї професії чи свого гоббі. Це клюб елітний і демократичний водночас, сюди приймуть всіх, хто зголоситься, і з України в тому числі. Це клюб приятелів, бо основна мета його — організувати старих друзів і познайомитись з новими. Це клюб українців. Бо всі (бажають) вправляти українську мову, не забувати пісню і традиції. Всі вони сприяють незалежній Україні. Учасники клюбу Юрій Савицький реалізує українсько-американську програму „Лікар — лікареві", Галя Дуда і Вава Бачинська провели психологічні консультації для Міністерства оборони України, Андрій Мисак працює в Києві вже четвертий рік, мали бізнесові візити з метою допомоги Марта Перейма, Богдан Домарацький та ім.

Союзі Кю — це, накінець клюб духовного життя, що за словами Екзюпері є найбільшою розкішшю!

За 10 років справили весілля п'ять подруж, які познайомились тут: Лариса Вишневська і Петро Пилипишин, Оксана Мандич і Михайло Губчак, Христя Карп'як і Роман Грубий, Богдан Тимець та Марійка Сохан. І бігають вже сузік'ївські діти: Максимко Мисак, Ліда Ковінько, двійко Губчаків, десь в Бразилії — донька Грубих. Є навіть ідея організувати дитячий Сізі-кю.

Декілька рядків на тему „Самі про себе". На запитання „Що Вам найбільше подобається в клюбі?" Відповідають — Андрій Мисяк: „Він неофіційний, не обтяжливий, немає членства, об'єднує людей за інтересами".

Микола Туринський: „Можливість спілкуватись зі своїми по крові та багата інформація про Україну"

Богдан Годяк: „Можливість вправляти українську мову та й побут дешевий, і здоровий".

Юля Нечипорук: „Гандзя та Юрій, бо вони дуже симпатичні..."

Клюбні щорічні зустрічі короткі. Але кожний день залишається в пам'яті. Ніхто тут не нудьгує. В п'ятницю тут завжди прощальний коктель і вечеря, по закінченні яких — традиційний ланцюжок прощання. Коли кожний прощається особисто з усіма присутніми — дуже чутливий момент. Він залишає в душі кожного іскорку, що запалює рівно через рік ватру наступної зустрічі.

В цьому році, як уже відомо, зустрічаються з 13-го по 20-те серпня. Клюб на порозі свого другого десятиріччя. Діє новий склад комітету з числа добровільців: Орест Бистранюк (Конн), Роман Назаревич (Торонто), Марта Гишинська (Ню Джерзі), Марта Теребеник (Торонто) та інші. Клюб дійсно має минуле, сьогодення і безперечно — майбутність.

До слів, якими закінчили комітетчики своє писемне звернення до потенційних учасників, — „Мир та любов" важко щось додати ліпше.

P. S. А якщо хтось із бажаючих не встиг зголоситись, то поспішіть потелефонувати на числа: (203) 651-6050 (Орест Бистряник) або (201) 472-3973 (Марта Тишинська).

„Українське село" у Воррені допомагає дітям Чорнобиля



С. Віхар передає чека М. Пісецькій-Фарлій в присутності жителів „Українського села".

Українській громаді Дітройту є відомі благодійні зусилля мешканців „Українського села", ціллю яких є підтримувати програму лікування недуг очей, в першій мірі серед дітей, спричинених посиленням радіяції після катастрофи в Чорнобилі.

Намагаючись знайти найбільш відповідну організацію, яка виключно займається лікуванням очей, Управа „Українського села" дійшла до переконання, що організація тристейтового Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля в Піттсбургу, Па., виконує в цьому напрямі найкращу роботу. Лікарі цієї організації, крім лікування очей, стверджують також останньо посилення захворювань віддихових та шлункових проводів. Можливо, що вони спричинені також погіршенням економічних обставин.

Марта Пісецька-Фарлій, координатор цієї організації, ствердила, що „Українське село" у Воррені зложило одну третину фондів, які були потрібні на закуп цілого ряду медичних апаратів. Фірма „Пентакс", свідома того, яке призначення має це устаткування, продала його по дуже приступних цінах. Воно вже перевезене в Україну і мешканці „Українського села", які ці фонди зложили, можуть бути певні, що інструменти вже на місцях свого призначення.

11-го липня цього року Управа „Українського села" вручила М. Пісецькій-Фарлій другий чек на суму 10,000 дол. В часі цього інформаційного зібрання Дарія Пісецька, мешканка села, долучила свій черговий даток до згаданої суми. М. Пісецька-Фарлій, приймаючи з вдячністю цю велику допомогу, заявила, що мешканці села та його Управа заслужили собі на велике признання за постійну та значну допомогу молодим жертвам цієї трагічної події. По сьогоднішний день „Українське село" передало 38,000 дол. на потреби лікування жертв катастрофи Чорнобиля. Пожертви на цю ціль можна відтягати від податку. Охочих допомогти просимо виставляти чеки на UVCCF, 26377 Ryan Road, Warren, Mich. 48091.

За дальшими інформаціями слід телефонувати на число (810) 286-6490 або (810) 755-7720.

С. Віхар

ЯПОНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА Обаясі разом з фірмою Гітачі вперше створила комплекс для автоматизованого будівництва домів. Покищо автомати здатні будувати доми найпростішої архітектури. На будівельному майданичнику розміщується ціле підприємство, на якому усі процеси автоматизовані: конвеєри, автовантажники, крани, домкрати, бетоноукладні машини і т.д. — всього у праці беруть участь понад 300 типів роботів, які в загальному працюють в чотири рази швидше, ніж люди.

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ЗА ЗБЕРЕЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЩАДНИЦІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

складає

президентові д-рові
ЮЛІЯНОВІ КУЛЯСОВІ

та усій дирекції

УКРАЇНСЬКОГО БАНКУ „ПЕВНІСТЬ" у ЧИКАҐО,

найщирішу подяку за перебрання української щадниці у Філядельфії.

- В першій мірі ми вдячні д-рові Ю. Кулясові за його енергійну ініціятиву в тому почині, а дирекції банку „Певність" за вирозуміння, за громадську поставу і за правдиву українську солідарність. Ми високо оцінюємо той факт, що український банк „Певність" подав руку своєму братові в потребі і не дозволив на повну ліквідацію української установи.
- Той факт що ми, українці, не зважаючи на всі труднощі, не даємо себе знищити, підносить наш престиж у чужинців. Це можемо завдячувати президентові і членам дирекції українського банку „Певність".
- Ми є особливо вдячні, що український банк „Певність" не допустив, щоб чужі банки перебрали українську установу. А зі своєї сторони ми докладемо усіх зусиль до успішного росту нашої української щадниці.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок 5-го липня 1994 р. відійшла у вічність

бл. п.

МИХАЙЛИНА ІСЬКІВ

ПАНАХИДА відбулася 7-го липня в похоронному заведенні в San Bruno, Ca.

ПОХОРОНЕНА на Holy Cross цвинтарі, Colma, Ca

Залишені в смутку:
муж — ІВАН
син — РОМАН
донька — МАРІЯ

УКРАЇНСЬКА АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА

ділиться сумною вісткою із членством і громадянством, що у вівторок, 26-го липня 1994 р. в Ґлен Спей відійшов у вічність після тяжкої недуги на 67-му році життя

бл. п.
інж.

ПЕТРО САЛЯК

голова Контрольної Комісії УАКРади, член Секретаріяту СКУ, головний секретар Українського Братського Союзу.

Мамі, дружині і родині складаємо сердечні співчуття.

ПРЕЗИДІЯ

Ділимося сумною вісткою з родиною і знайомими, що 26-го липня 1994 р. відійшов у вічність на 85-му році життя

бл. п.

ВАСИЛЬ МОСЯК



Покійний народився 17-го вересня 1909 р. в селі Сілець Самбірського повіту, Україна.

ПОХОРОН відбувся 28-го липня на українському цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

В глибокому смутку залишились:
дружина, дві доні і син з родинами, шестеро внуків і чотири правнуки.
Блюкча і дальша родина в Україні.

Про молитви просить

РОДИНА

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

У світлу пам'ять мого мужа

бл. п. д-ра Михайла Стефанова та мого брата

бл. п. проф. Осипа Гулея

складаю 5,000 дол. (п'ять тисяч) на ФОНД ВИДАННЯ П'ЯТИТОМОВОЇ „ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ" Національною Академією Наук України в Києві.

МАРІЯ СТЕФАНІВ

ПОДЯКА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ смерти нашого найдорожчого БРАТА, ШВАҐРА, ВУЙКА І КУЗИНА

бл. п.

БОГДАНА ТЕОДАТА ІВАШКА

13-го липня 1994 р. були відслужені Заупокійні Служби Божі в українських католицьких церквах:

Непорочного Зачаття в Гемтремк Мі.
Пресвятої Богородиці Неустаючої Помочі, Дірборн Гайтс, Мі.

Цією дорогою складаємо сердечну подяку рідні, приятелям і знайомим, що в часі нашого горя особисто чи листовно склали нам щирі співчуття і слова розради.

Ми невимовно вдячні отцям церкви Непорочного Зачаття за відправлення похоронних чинів, а Я. Дужому і С. Злочовському за чудові напіви.

Панахиду прикрасили своїм співом хористи: Я. Дужий, Є. Кривий, М. Кавка, С. Злочовський, М. Сявавко, В. Кушнір за що їм велике спасибі.

Щиро дякуємо о. Тарасові Лончині за похоронні відправи на цвинтарі-мавзолеї Вашінґтон, Д.К.

Особливу подяку складаємо дорогим Стриянам, родині і всім учасникам похоронних обрядів за їхні молитви, квіти, вінки і грошові датки.

Дякуємо тим, які несли домовину і директорові похоронного заведення Бугая за прекрасне переведення похорону.

Пожертви в пам'ять покійного склали:

НА ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ:

Ярослава і Віра Кривий, Ярко і Христя Козак, Володимир і Ірена Кушнір, Ксеня Антипів, Сандра Грицишин-Міґліоре, Микола Грицишин, Роман і Вася Гординські, Богдан Ухач, Стефанія Ростків, Анна Івашко, Ірина Волкер, Христина Никорак, Панас і Дзвіня Гойда, Богдан і Софія Комарницькі.

НА СЕМІНАРІЮ СВ. ДУХА У ЛЬВОВІ:

Замість тризни сестри покійного	$500.00
Мирослав Сявавко	30.00
Северин і Марія Злочовські	20.00
Марія Андрусяк	20.00
Міля Байко	20.00
Ярослав і Оля Дужі	15.00
Ірина Білинська-Томків	10.00
Іванка Кучер	20.00
Івась і Олена Панчаки	25.00
Тарас і Оля Гіщаки	10.00
Іванна Кошів	10.00
Анна Івашко	90.00
д-р Олександер Данів	100.00
Нестор і Лідія Щербії	100.00
Роман Гороховянка	10.00
Микола і Марія Кавки	20.00
Разом	$1,000.00

НА ФОНД ДІТИ ЧОРНОБИЛЯ

д-р Марія Данів	$25.00

НА ФОНД ЧАСОПИСУ „ГОЛОС ЛЕМКІВЩИНИ"

Роман і Вася Городиські	$25.00

Щиро дякуємо всім —
в глибокому смутку:
сестри — ЯРОСЛАВА ЖДАНІВ з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ і дітьми
— ДАРІЯ КОЗАК з чоловіком БОГДАНОМ
близькі і дальша родина.

Полковник УПА В. Кук-Коваль у Пармі

Заходами Товариства колишніх вояків УПА ім. генерала-хорунжого Романа Шухевича — Тараса Чупринки, Відділ Клівленд, Огайо, 4-го червня 1994 р., в залі ім. Митрополита Андрея Шептицького в Пармі відбулася зустріч колишнього полковника УПА В. Кука-Коваля з українською громадою Великого Клівленду і околиці. Темою його доповіді було: „Визвольна боротьба в Україні після Другої світової війни і сучасне політичне становище". Полк. В. Кук-Коваль перебрав керму визвольної боротьби УПА після геройської смерти ген. Романа Шухевича, в березні 1950 року, в селі Білогорща, поблизу Львова.

Цим вечером проводив колишній старшина УПА і теперішній директор Українського Радіомовлення в Клівленді—Пармі Степан Зорій. При президіяльному столі були такі особи: голова УЗО мгр Василь Ліщинецький, голова Станиці колишніх Віяків УПА в Клівленді—Пармі і колишній старшина УПА Іван Оліяр та вже згаданий Степан Зорій. Останній, відкриваючи цю зустріч, у своєму вступному слові згадав про геройську боротьбу УПА проти окупантів і підкреслив, що колеса історичних подій вже не завернути. Хоч Україна переживає критичні часи, але вона встоїться і переборе всі перешкоди. З черги попросив до слова шановного гостя.

Полк. Василь Кук змістовно і зі знанням окремих періодів та боїв УПА протягом більше як десяти літ зілюстрував епізоди цієї безприкладної боротьби в історії змагу нашого народу до незалежности. Це не була якась партійна боротьба, але спонтанний вияв цілої нації, могутній прояв нашого державницького духу. Без огляду на конфесіональні і партійні переконання, всіх нас тоді лучила спільна думка і чин створити незалежну, соборну Українську Державу. Вдалося змобілізувати в боротьбі з ворогом всі наші творчі сили. Полк. В. Кук-Коваль застеріг, що торкнеться тільки найважливіших точок тодішньої боротьби УПА. Він схвалював Акт проголошення державної самостійности з 30-го червня 1941 року, бо ним також було задемонструвано перед цілим світом і перед нашими ворогами вияв народу до волі. Знову ж, з арештуванням проводу німці виразно відкрили свої загарбницькі пляни супроти України і поневолених народів. Це був вдалий політичний акт, який змусив німців відкрити своє справжнє обличчя. Щоправда, українці вже переконалися в підступних плянах Гітлера, коли він віддав Карпатську Україну на поталу мадярам від 1939 році. В цьому часі в подібній ситуації знайшлися і литовці. Таким чином проголошення України у Львові в червні 1941 було тільки першою фазою у створенні Української Держави. Черговим виявом мав бути переведений народний плебісцит — референдум в цілій Україні. Але до цього вже не дійшло, бо ввесь штаб приготувальної акції органи гестапо виарештували ще в дорозі до Києва. Самому прелегентові і ще малій жменці чільних членів ОУН вдалося по дорозі втекти і ця обставина змусила В. Кука-Коваля постійно переховуватися та жити підпільним життям — „інкогніто". З приходом німців в 1941 році ОУН вдалося створити на зайнятих теренах України цілу мережу своїх адміністративних пунктів опертя як у містах так і в селах та зорганізувати власні органи безпеки. В. Кук-Коваль обчисляє кількість бійців УПА на півмільона, включаючи Червоний Хрест, зв'язкових та інші допоміжні формації. Він добре висловлюється про українців зі східніх теренів та підкреслює їх патріотичне наставлення. Девізою боротьби УПА була: „Воля народам!" УПА боролася за визволення всіх уярмлених народів, не тільки України. Коли вже стало зрозумілим, що німці програють війну, і совєтська армія захопила Україну, заходами ОУН і УПА відбувся в лісах Галичини Великий З'їзд та створено Українську Головну Визвольну Раду — політичну організацію з рівноправністю всіх релігійно-політичних плятформ, аби ніхто не почував себе другорядним. Президентом УГВР обрано проф. Кирила Осьмака з Києва, якого дружина трагічно загинула, і він також опісля опинився в тюрмах і в 60-их роках загинув у Володимирській тюрмі.

Прелегент визнав, що й тепер існує загроза для України, але відночас запевняв, що при вмілому мобілізуванні народних мас є шанси побудувати сильну Українську Державу. В другому періоді боротьби УПА, коли совєти зайняли всі українські землі, московський режим зробив своєю метою цілковиту ліквідацію УПА. Тоді наступали проти УПА три змоторизовані комуністичні армії: совєтів, поляків і чехів. Також КҐБ почав на більшу скалю здійснювати підступні акції проти УПА і ОУН, аби здеморалізувати і розбити їх зсередини. Дві провокації пов'язані з особами о. Г. Костельника та комуністичного письменника Я. Галана, а вину за вбивство яких комуністи переклали на УПА і ОУН.

Прелегент з пієтизмом висловився про прикмети ген. Чупринки, про його військовий хист, організаторсько-політичні здібності, релігійність та глибокий патріотизм. В нього було надзвичайне пов'язання великих вальорів духа. Наприклад, коли йому пропоновано вислати свою родину за кордон, в безпечне місце, він сказав, що його родина має ділити долю з усім народом. І так сталося. Він зовсім не рвався на пост провідника, але його масово висунуто на це становище. Більшовики довго не могли його затримати, бо Р. Шухевича підтримував весь народ. Коли ген. Чупринка тяжко захворів, він лікувався під прибраним прізвищем аж в Одесі, а потім повернувся в Галичину, де його в різних місцях переховувано. З початком березня 1950 року він переховувався в домі учительки в селі Білогорща, коло Львова, а 5-го березня було заплановане перенесення його мешкання в Карпати, та вже було запізно, провокаторка в розмові зі зв'язковою УПА змогла вивідати, де перебуває український командир. Спецвідділи КҐБ оточили село Білогорщу залізним кордоном, а коли наблизилися до криївки, то ген. Шухевич відстрілювався, і щоб не здатися в руки ворога, сам застрілився. Звернення на адресу теперішніх урядових кіл в Україні з вимогою притягнути до відповідальности винних у смерті генерала Чупринки, або хоч довідатися, де знаходиться його тіло, не дають ніякого вислідy: колишня номенклятура мов води у рот набрала.

Прелегент описав більші бої УПА, говорячи про патріотизм та геройство не лише упівців, але навіть простих селян. Наприклад, селянка з Полісся на похороні свого сина, який загинув в лавах УПА, прощаючи його востаннє, сказала такі слова: „Сину мій! Я дякую тобі, що ти впав за волю України!". А звертаючися до присутніх вояків сказала: „Хай Бог вас береже, мої діти, і боріться на славу Бога і України.

Прелегент звернув також увагу на високу національну свідомість та жертвенність наших лемків, як в Україні, так і на поселеннях. І твердження, що ми не нація — це брудна вигадка. Ми мали періоди нашої державности в часи Хмельницького, в роки 1918, 1939, 1941 та останньо в році 1991. На жаль ми не потрафили вдержати своєї незалежности. Теперішня Україна — це, може, остаточний, вирішальний іспит зрілости нашого народу, а ситуація сьогодні є загрозливою. Антиукраїнські чинники в Україні не трактують Україну як найвищий духовий Маєстат, базований на нашій традиції, культурі, в'язі крови, за який в історичному ході подій віддавали своє життя мільйони патріотів, але як звичайну територіяльну одиницю, де можна добре влаштуватися, попастися і набити кишені матеріяльними добрами. Їм не лежить на серці доля народу, нації, її змагання до кращого майбутнього. Вони керуються фіктивним політичним мистецтвом, безконечними і необґрунтованими поступками, нерішучістю, включно з капітуляцією. Ще донині не має Україна конституції, власних грошей, справді українських органів безпеки, там панує цілковитий економічний хаос. Очевидно, що низький життєвий позем сприяє комуністам лляти воду на млин російських шовіністів. Сьогодні уряд в Україні — це політика поступок та нездоровий лібералізм. На жаль, вибори в Україні не дозволяють запевнити, що невдовзі відбудеться поправа політично-економічної ситуації. Демократичні і націоналістичні сили, замість іти суцільною лавою, витрачали сили на чвари та особисті амбіції. А тим часом комуністи та соціялісти діяли з'єднано і домоглися видимих успіхів. Навіть головою Верховної Ради став соціяліст Олександер Мороз. Демократичні кола не вміли змобілізувати сил народу і тому такий надійний кандидат, як генерал Костянтин Морозов, провалився.

Опортуністичні, комуністичні та інші ворожі зовнішні і внутрішні сили стримують наш ріст. Україна має великий людський і економічний потенціял, тільки треба ними вміло орудувати і використати для добра народу. Такий малий нарід, як чеченці, потрафили відокремитися і не хочуть бути в жодному союзі з росіянами. Бо і Єльцин, і Жириновський, і навіть Солженіцин є передовсім російськими шовіністами, які не хочуть погодитися з незалежністю України. Тому знову ініціюють різні союзи, з метою підкорити собі вільні народи, особливо українців, під свій диктат.

Дуже важливим чинником у конструктивній мобілізації сил народу є процес усвідомлювання східніх і полудневих частин України. Треба висилати в Україну активних пластунів і сумівців з діяспори і вщеплювати в душі української молоді любов до України та здорових народних традицій. Така виміна повинна відбуватися і між західніми та східніми регіонами України. Військо в Україні хоч існує, але назагал теперішнє молоде покоління не має військово- патріотичного ентузіязму. Воно потребує виховників.

Міжконфесіональні сварки між католиками і православними в Україні на жаль, не припиняються, а це ще один симптоматичний доказ незрілости державницького хисту нашого народу. Треба в Україні підкреслювати культ наших загальнонаціональних героїв, життя і діяльність представників соборної ідеї.

Національна гвардія, козацькі частини і відділи „Беркут" є також потрібними і повчаючими. Цікаво, що при ракетних військових частинах в Україні більшість вояків-спеціялістів були українцями. Можливо, що українці біологічно інтелігентніші, інтелектуальніші, ніж росіяни. Національна усвідомлююча робота в Україні є конечною. Прелегент признав велику моральну і матеріяльну поміч діяспори Україні, та висловив своє захоплення тим фактом, що діяспора потрафила задержати свою ідентичність.

Після реферату і при кінці цього вечора вив'язалася цікава дискусія і на всі питання прелегент давав задовільні відповіді. Цікавий вечір закінчено гимном „Ще не вмерла Україна".

Д-р Володимир Боднар

ТЕНІС НА СОЮЗІВЦІ

І. Лопата вдруге здобув чемпіонат УСЦАК-Схід



Група учасників турніру з організаторами.

Союзівка. — Іван Лопата з успіхом оборонив звання першуна УСЦАК-Схід у першому тенісовому турнірі сезону на цій оселі УН-Союзу, який відбувся в суботу і неділю, 2—3-го тижню ц. р. У майже ідентичному фіналі з минулого року він переміг свого кузена і кількакратного чемпіона Дениса Чорнія вислідом 7—6, 3—6, 6—3.

У підфіналах І. Лопата переміг Андрія Хархаліса, 6—2, 6—4, а Д. Чорній Юрія Кігічака, 6—2, 6—1.

У групі сеньйорів Юрій Савчак повторив свій кількакратний успіх без бою, бо його приятель Олександер Олинець через контузію не міг брати участи у фінальних змаганнях. О. Олинець попереднього дня грав дві затяжні трисетівки, перемагаючи спершу Юрія Грабця, 4—6, 6—1, 6—2, а відтак Міляна Обрадовіча, 3—6, 7—5, 7—5. Ю. Савчак у півфіналі переміг Юрія Граба вислідом 6—1, 6—3.



Інж. Р. Ракочий, ст., вручив нагороди юнакам.

У групі дівчат, в якій брало участь три змагунки, перше місце здобула Ліда Бойчук, перемагаючи свою сестру Ларису (друге місце) і Наталку Саляк.

У групі юнаків, в якій брало участь п'ять хлопців різного віку, перше місце здобув Андрійко Саляк, перемагаючи М. Мелечишина, 6-0, 6-0. У групі змагунів з одною програною перемоги добився Андрійко Блюй.

У мішаній групі чоловіків і сеньйорів з одною програною переміг Ю. Дзівак.

Турніром проводив Ю. Савчак в асисті інж. Романа Рокочого, ст., і Ю. Грабця, які й роздали нагороди Союзівки.

Київський Міжнародний Науково-Технічний Університет

У вересні цього року почне вже другий рік своєї діяльности нова академічна установа — Міжнародний Науково-Технічний Університет.

Цей університет був створений в 1993 році, старанням Київського Політехнічного Інституту, Інституту кібернетики Академії Наук України та американською фірмою Ай-Бі-Ем, щоб підготовити для України науково-технічних фахівців на рівні світових вимог. Ці фахівці будуть спроможні брати участь у створенні конкурентно-здатних технологій та техніки, репрезентація яких на міжнародній арені забезпечить Україні належне місце серед розвинених країн світу.

МНТУ є зорганізований на зразках університетів Европи і Америки, а його навчальні програми відповідають вимогам міжнародних центрів акредитації. Це забезпечить йому та його абсольвентам визнання дипломів найавторитетнішими установами Заходу.

Цей вищий навчально-науковий заклад нового типу дає змогу своїм студентам спеціялізуватися з таких дисциплін: комп'ютерні науки (інформатика), (інженерія в галузі електроніки та енерґетики), інженерна механіка, ділове адміністрування з двома підрозділами: бухгальтерський облік та перевірка і правознавство в економіці. Навчання триває чотири роки (вісім семестрів) для отримання ступеня бакалявра. Так як і в американській системі, студенти мусять набрати, залежно від програми, від 132 до 136 кредитів. Ступінь маґістра вимагає додаткових 72 кредити.

Дуже додатнім фактором у всіх згаданих шістьох спеціялізаціях є включення в кожну з них програми гуманітарних та соціяльних дисциплін. Від 36 до 40 кредитів є з літератури, психології, соціології, історії, філософії та культури. 18 кредитів з-поміж них є в ділянці української, англійської та інших чужоземних мов. Всі виклади відбуваються в українській або англійській мовах. Професори з найкращих західніх університетів та політехнічних інститутів є запрошені як викладачі.

Навчання в МНТУ є платне. Для американських та інших чужинецьких студентів оплата за рік виносить 3.000. До цього треба додати максимум 1,000 дол. на помешкання, харч та персональні витрати. Для порівняння, один рік в американському, навіть стейтовому коледжі соьодні вже коштує понад 8,000, якщо враховувати студії, кімнату, харч, медичне забезпечення та книжки.

Міжнародний Науково-Технічний Університет приймає американських абсольвентів середніх шкіл, беручи до уваги їхні оцінки, а також результати іспитів „АСТ" та „SAT". В ньому можуть також продовжувати студії більш заавансовані студенти університетів і політехнічних інститутів. Студенти, яких прийняли до МНТУ, можуть вже приїхати до Києва під час літа і взяти участь у літній програмі, яка їх підготує до початку студій у вересні.

Зацікавлені студенти та їхні батьки можуть отримати додаткові інформації в секретаріяті МНТУ, але тому що пошта до Києва є така повільна і непевна, краще є телефонувати, а ще краще і дешевше, послати факс і подати свій факс, на який МНТУ може прислати інформації та потрібні аплікації. (Телефони: 011-7-044, 244-64-79 або 011-7-044, 441-98-39; факс: 011-7-044, 274-09-54).